

Erste Waterschapsdictee 2010 (auteur: Ton Theunis)

Water, een considerabel versterf

1. Is het voor de moderne eenentwintigste-eeuwer mogelijk zich een voorstelling te maken van de rampen die de Nederlanden in de voorbije eeuwen troffen, variërend van de Sint-Elizabetsvloed in 1421 tot aan de watersnoodramp van 1953, de catastrofes die ons troffen en de volledige destructie nadat de ziedende golven eindelijk tot rust waren om een desolaat, verdronken landschap achter zich te laten?
2. Nee, de bronstige jongeling die zich met zijn bruingebrande lijf in de koel kabbelende golven van de randmeren stort, er hautain van overtuigd dat zijn weergalozе verschijning de kittige brunettes en nagenoeg feeërieke blondines in aperte verafgoding zal doen vervallen, toont waarschijnlijk nauwelijks interesse voor de wijze waarop al dat verkwikkende water hem, na afkoeling van zijn al te verhitte gemoed vol fantasieën, telkenmale opnieuw van hygiënische weldadigheid blijft voorzien.
3. Voor de jongelieden van vandaag is de presentie van gepurificeerd water immers een vanzelfsprekendheid en een dijk niets anders dan een langgerekt, zich tot gindse einder strekkend zoablint dat de scooter geleidt naar de dichtstbijzijnde discotheek, letterlijk voorbijscheurend aan de schier onmenselijke inspanning, ooit op die locatie door strijders uit naam van Cornelis Lely's gedachtegoed verricht.
4. Onze voorvaderen, die met bijna sacrale offerandes vol bloed, zweet en tranen het woeden der zeeën in een verleden vol hydraulisch aangedreven kranen, amechtig hijgende baggeraars en middels stoom opererende machinerieën beslechtten, luidden daarmee een tijdperk in waarbinnen onze waterbouwkundige nijverheid zowel de gotische grootspraak als de chauvinistische renaissance met stomheid sloeg.
5. Heden ten dage hangt deze argeloze adolescenten evenwel een apocalyptisch zwaard van Damocles boven het hoofd, want zij moeten, naast alle joie de vivre die ons waterrijke wereldje schenkt, een meedogenloos daaraan verbonden en niet slechts beneficiair te aanvaarden erfenis van keileem en basaltblokken, stortsteen en uit riet en lisdodde vervaardigde helofytenfilters accepteren, dat meedogenloze juk van stoïcijns aanhoudende verantwoordelijkheid dat om de nek van iedere Flevolander hangt.
6. Onze nu nog zo puberaal langs de dreven en de dijken flanerende nazaten zullen Flevoland ook in de toekomst moeten behoeden in een even heroïsche als onopvallende strijd, zowel tegen het vervaarlijk wassen van als de schrijnende tekorten aan het enige ware levenselixer dat wij rijk zijn, in welke aggregatietoestand het zich ook moge bevinden, het nimmer uit het oog te verliezen diwaterstofoxide dat te allen tijde met waakzaamheid en zorgzaamheid zal moeten worden geëerd en beheerd.